

In mijn Droomen . . . .

In mijn droomen bewoon ik een huiverig huis,
 Met een doolhof van zonlooze gangen,
 En zóó kil dat ik beef en zóó stil dat geruisch
 Van mijn eigene kleed mij doet bangen.

In mijn droomen doorkruis ik een marmeren stad,
 Met veel zwijgende, stijgende straten,
 En met ledige pleinen van boomen omvat,
 En ik dwaal er in maanlicht, verlaten.

In mijn droomen omdool ik den zoom van een meer,
 Vol azuur en vol zilveren vonken.
 En dan zweef ik zoo licht als een vogelelevêr,
 Wijl de hemel op aarde is gezonken.

En dat huis van mijn droomen, die nachtelijke stad,
 Die voorspellen wat zwaar is te dragen,
 Maar dat meer van mysterie, dat hemelebad
 Is belofte van zalige dagen.

En dat meer zal ik weerzien, den dag na mijn dood,
 Zoo mijn wandel door 't leven ik heilig,
 En, versmolten atoom in der wateren schoot,
 Zal ik één zijn met Al, o zoo veilig!